

22.08.2019 3999 16/99-99-15-03-02-15/ПК

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо особливостей виправлення помилок в податкових накладних та податковій звітності з ПДВ та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Згідно з нормами чинного законодавства платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначати сутність відповідності здійснюваних ними операцій тим, які визначені ПКУ.

При цьому пунктом 44.1 статті 44 ПКУ встановлено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, регістрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Відповідно до пункту 201.1 статті 201 ПКУ на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, кваліфікованого електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) у встановлений ПКУ термін.

Пунктом 192.1 статті 192 ПКУ передбачено, зокрема, що у випадку виправлення помилок, допущених при складанні податкової накладної, у тому числі не пов'язаних із зміною суми компенсації вартості товарів/послуг, складається розрахунок коригування до податкової накладної.

У випадку зазначення «невірного» індивідуального податкового номера (далі – ПН) при складанні податкової накладної на операцію з постачання товарів/послуг та реєстрації її в ЄРПН платник податку - продавець, з метою виправлення допущеної помилки, має право скласти розрахунок коригування до помилкової податкової накладної (з «невірним» ПН), який підлягає реєстрації в ЄРПН покупцем (отримувачем) товарів/послуг.

Порядок заповнення і подання податкової звітності з ПДВ затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.01.2016 № 21 (далі – Порядок № 21), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 29.01.2016 за № 159/28289.

До податкової декларації з ПДВ вносяться дані податкового обліку платника окремо за кожний звітний (податковий) період без наростаючого підсумку (абзац другий пункту 1 розділу III Порядку № 21).

Дані, наведені в податковій звітності, мають відповідати даним бухгалтерського та податкового обліку платника (абзац перший пункту 6 розділу III Порядку № 21).

Отже, в податковій декларації з ПДВ платником податку зазначаються дані, вказані в складеній на підставі первинних документів податковій накладній. Тому, обсяги постачання товарів/послуг та сума податку на додану вартість, вказані в помилковій податковій накладній і розрахунку коригування до неї, не підлягають відображенню в податковій декларації з ПДВ.

Відповідно до пункту 50.1 статті 50 ПКУ у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених статтею 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених статтею 50 ПКУ), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Оскільки у декларації зазначаються дані, визначені на підставі первинних документів, відображенню у податковій звітності з ПДВ підлягають податкові зобов'язання, визначені на дату складання податкової накладної з «невірним» ППН. Розрахунок коригування та друга податкова накладна не впливають на визначене податкове зобов'язання, тому операція, пов'язана з виправленням помилки в ППН покупця, відображенню у податковій звітності з ПДВ не підлягає.

Виправлення неправильно вказаного ППН покупця необхідно здійснити методом сторно в додатку 5 уточнюючого розрахунку податкових зобов'язань з ПДВ.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 розділу II ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.